

ივერია

ბაზითი ღირს:

თვე	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუარი

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტელეფონი:
ბაზითის დასაბარებლად
და განკარგულებათა დასახელებად
უნდა წამართმოს რედაქციის და წერა-კითხვ.
განაგრ. საზოგადოების განკარგებას
ფასი განკარგულების
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე
16 კამ., მეორეზე—3 კამ.

№304006 * ტელეფონი № 227

№304006 * ტელეფონი № 227

თ. ილია ჭავჭავაძის თეატრის გამო ქართველთა ამსახვობამ
ძოსახერხებლად სწონ დაიფიქს მის მიერ გამოცემული თხზულებანი

თ. ი. ჭავჭავაძის,

რათა ყველს მისცეს საშუალება მათი შექმნის.
დაკლებულ ფასად გაიყიდება წიგნები მხოლოდ 12 ახრამდე და
შერდეკა ისევ წინააღმდეგ ფასად გაიყიდება.
პირველი ტომი გაიყიდება . 70 კ.
მეორე . 60 "
მესამე . 60 "
მეოთხე (ორი წიგნი) 1 მან. 20 "
და ოთხეუ ტომი ერთად 3 მანეთად.
ქალაქ ვაიხო მცხოვრებთა გაცხადებით მხოლოდ მაშინ, თუ ფოსტის
ხარჯს გამოკლებდნენ ამხანაგობას, I ტომზედ 16 კ., მეორეზედ 16 კ.,
მესამეზედ 16 კ. და მეოთხეზედ 24 კაბ.
წიგნები ამ ფასად მხოლოდ ამსახვობის კეთსაში იყიდება.
ლორის-მელიქოვის ქუჩაზედ, ალექსანდრევის ბაღის თავში.

(15-5.-1)

ბირეული კერძი სამკურნალო
ექიმის ნავსარდინისა (პეტაში, ვარაზკოვის ძეგლის პირდაპირ)
ავადყოფით იღებენ ექიმის ყოველ
დღე, კვირა დღეებს გარდა.
ფილიპობით:
ბ. ა. ნავსარდინი, 11—12 საათ.
სადოქტორად, ვენეროლოგი (სიფილი-
სი) საშარდეს ავადმყოფობანი.
გ. მ. ჩაქვანი, 9—10 საათ. სწე-
ულენანი: შინაგანი, თვალისა და ნერ-
ვების.
ფ. ა. ბაბახანიანი. — ილისი 11—
12 ს. ქალთა სენით და ბავშვების
ავადმყოფობს.
ბ. მ. კარაშქტანიანი. 1—1/2, სა-
ათ. შინაგანი და ბავშვების.
ბ. გ. გურგია. დღით 1/2—2/3,
ს. შინაგანი, უფროსი, ყელის და საშა-
რდეს ავადმყოფობანი.
სადამოაობით:
ბ. მ. შუღარვა. 6—7 საათ. ში-
ნაგან, ბავშვებისა და ნერვებისა.

ტ. ა. რუდეკია—სამკურნალო.
გამოიკვლევს ქიმიურად და მიკ-
როსკოპიურად შარდს, ნახევლს,
სისხლს, რძეს და სხვ.
რჩევა-დარიგებისა და რეკომენდებისა
რის ფასი ათი შუარი დაიხრათთვის უფ-
სოდ ფასი კონსულტაციისა და ოპერაციებისა-
თვის—მორგებლად.
დირექტორი სამკურნალო დოქტორი
მედიაცინის ნავსარდინი.
Первая частная лечебница Д-ра На-
ваардияна.
Тифлиси, противъ памяти. Воронцову.
(15)

ორი დიდად სახირო და უხსანი შენაი საპე

ამ დღეებში მცხეთაში თავმოყრილ-
მა ქართველთაში ორი დიდად საშე-
ნი-შვილი საპე განიზარა. პირველი
არის ჩვენის დიდებული მცხეთის
თავის ალგაბის, მაინც შენი ძარ-
ღები არ გამოლევნენ შენს გულში
შენი ამგვარი მოწინააღმდეგის ხინჯ-
სა და სინჯას.
ამასთან მე ვიცნობდი ყაზბეგს პა-
ტარობიდანვე, ვიცოდი რა აღზრდა-
ცა ჰქონდა, რა გზაზედ იყო და-
ყვებულ. დღის ერთი ნებისყოფი,
დიდაკურს უფუფრებისა და სისი-
ვავაზაში გაზრდილი, ხოქიქიდანვე
ლოაზის გამიღებოთ გართული, რომ-
ის ვნებას თვითონაც სწივდა ბო-
ლოსა და ბოლოს, არ ესმოდა რა
არის ცხოვრება, არ იყო შეგველი
საქმეს და ეგონა ჭკვეანა სანებოგრო-
ბით იყო აღგებული და ყველაფერი
მოდიოდა თავის თავად, უშრომ-
ოდ, გონების გაუძრავად. სიტუ-
კით, იყო აღზრდილი, როგორც
სლის ჩვენი დიდაკურსი თავის შე-
იღებს. ვიცოდი, აგრეთვე რაც მი-
თორა რუსეთში, სადაც ეს წყვილი ერთ-
თაშიც და სასწავლებლად და სადაც
ის აიყოლიეს იქაურმა მდიდარმა და

შეებმა მოზარდ თაობის აღზრდის
მკვიდრ ნიადაგზე დაყრდნობა. გქვს
გარეშე, რომ მცხეთიდან დაბრუ-
ნებული საზოგადოება ამ მოკლე ხან-
შივე შეუღლება აღსრულებს, რომ-
გორც მამა არჩილმარტი ლეონიძის
წინააღმდეგ მცხეთის ტაძრის შესა-
ხებზე, აგრეთვე თ. ივანე ჭავჭავაძის
აზრისა, რომ ამიერიდან შეურყე-
ველ იქნას ნიადაგი, რომელზედაც
დაშვარებულ უნდა იყოს ჩვენში გა-
ნათლების გავრცელება, ჩვენ ფრიალ
სასარგებლოდ მიგვანია, რომ ყვე-
ლამ გამოსთქვა ირისი თაისი რა, რომ-
გორ უნდა მოხერხდეს ზემოხსენებუ-
ლის საგნების განხორციელება. აზ-
რის სხვა და სხვაობა უფრო ნათლად
დავგანახებებს ყველას იმ გზას, რომ-
მელიც უფრო მაღელ და ადვილად
მიგვიყვანს სასურველს ალაგას. აი,
ამ გარემოებამ გამაბედინა მეც წარ-
მოვსთქვა ირისი დღე სიტყვა სხენებულ
საგნის შესახებ.

მცხეთის ტაძარი თავისი სიდი-
დით და სახურთ-მოძღვრო სიმდი-
დით, ისეთი შერნაბის გეგმების,
რომელსაც საპატო ალაგი უჭირავს
ხუროთ-მოძღვრების ისტორიაში.
ყველგან, სადაც-კი მოიპოვება ამ
გვარის ნაშთი, ზრუნვითა და მოწი-
წებით ეკიდებიან იმას. მთელი კო-
მიტეტები და მრავალ რიცხოვან-
შტატები არსებობს, რომელთა ერთ-
დაერთ მოვალეობას შეადგენს ყო-
ველის მხრივ შესწავლად მათდამი
რწმუნებული და შესანიშნავი შერნა-
ბა, როგორც ისტორიულად, ისე
ტენიურად, რომ ყოველთვის მზად
იყენენ გაფუჭებული ალაგები გააკე-
თონ და გასაშენებელი გეგმები
გამაშენებონ. მრავალ წვერთა-კომიტე-

ბამ, მოქმედებამ. ამავე ბიძაშვილი
გარვის სანდრო სცენის მოყვარებ-
ში**), მიანდეს საქმე, მისცეს როლე-
ბი, ააყულებ ყველს ხმისა, აუ-
იმან დიმიწყო წიგნების კითხვა, უფ-
როა დრამული ხელოვნებდამ
და ბელეტრისტიკად. ყაზბეგ-
მა იცვალა ფერი. დიმიწყო პიე-
სების წერა, მაშინ ერთ მოთავს-
თავანი სცენის მოყვარულთა ვიყავი
მეცა. სანდრო წამაიკითხა თავისი
პიესები. თუმცა ეს პიესები მაშინ
დღეივ ავტორების პიესებზედ თუ
უკეთესნი არა, უარესები არ იყენენ,
მაგრამ მაინც იღეს არის წარმოა-
დგენდნენ. ისტორიული პიესები ხომ
სრულად უფიქობას ამტკიცებდნენ ავ-
ტორისა. მე ჩემი აზრი უთხარ სან-
დროს. მისუქან აღარა წაუკითხავს
რა იმის ჩემთვის, და დავმორდით კი-
დეც ერთმანეთს ბევრი ხნობით. ის
სწერდა ბევრს. უფროსი არაინ უკ-
ლებდა, რადგან იცნობდნენ იმის
ფასტუდს, იმის აღზრდას. მწერა-
ბას ექირა აბუქათ, როგორც ერთ-
თაშიც და სასწავლებლად და სადაც
ის აიყოლიეს იქაურმა მდიდარმა და

ლილი კაცის ქალებმა, და გამოისტუ-
რეს იქიდან მთლად მოშორდით, ჩა-
ფუჭებული სახით, მოშვებული ტა-
ბით, მოღებულ ჯანით, ჩამქრალი
თვალეობით. ასრ რომ, დაბრუნებული
თავის ჭკვეანაში ის აწრდილიც აღარ
იყო იმ მშენებელი, ცოცხალი და
მაღაზრი ყაზბეგისა, რომელსაც ჩვენ
ვიცნობდით წინათ.
ყველა აქედამ ცხადად დაინაწეს
მკითხველი, რომ მე არც გულით და
არც გონებით არ ვიქნებოდი ყაზ-
ბეგზედ კარგ აზრისა.
ამ ჩემს აზრსა და შთაბეჭდილებას
დაერთებენ კიდევ შემდგენი გარემო-
ებანი.
შემდეგ მშობლების დახოცვისა
ყაზბეგმა მოილო ბოლო მამისა და
დღლის აუარებელს სამეცნიერებლ-
ის დარჩა უსახარო. ამ ხანებში ის
ჩაგარდა თავისი ბიძაშვილების ოლ-
გა და ლოზა ყაზბეგის ქალების გან-
ვლენაში. ეს ორნი პატრიკეულნი
დანი იყენენ იმ დროის ინტელიგენ-
ტურს წრეებში ერთი უკეთესი მო-
ღვაწეობაში. იმით გარვის სანდ-
როც ამ წრეებში. სანდრო გაიტა-
ცეს ამ საზოგადოებებში აქტიური
აზრით, მისმა აზროვნებამ, მსჯელო-

ტები იმით არის დაარსებული,
რომ ყოველად შეუძლებელია ერთმა
ამ ორმა ადამიანმა შენობასაც ადევ-
ნოს თვალ-ყური, დროზედ მიეშე-
ლოს გავრცელების დროს და ლინსი-
ძიებაც ჰქონდეს ამ შევლისთვის.

ყველგან ასე, მაგრამ ჩვენში-კი
არა. მცხეთის ტაძარი სხვაგან რომ
იყოს, საზოგადოება მარტო მღვ-
ლის ამხარად-კი არ დასტოვებდა, არა-
მედ შეადგენდა წარჩინებულ და
მკოდენ კაცთა კომიტეტს, რომე-
მედ ცოდნითა და სიყვარულით მო-
ცილებდებამ ამ საქმეს. ამა, რა მოეთ-
ხოვებდა სოფლის მოვლელს, პატა-
რა მრევლის პატრონს. ვინ უნდა
იყოს ისეთი, რომ მივიდეს და უთხ-
რას: რატომ მცხეთაში ის არ მო-
ციხერებია, რასაც სხვაგან მთელი
კომიტეტები ახერხებენ—ინჟინერ-
ბის, ხუროთ-მოძღვრების, ისტორიკო-
სებისა და ფულის დახმარებითა.
თუ რომ მართლა გვსურს სწორე
ნიადაგზედ დავეყნოთ მცხეთის ტა-
ძრის განახლების საქმე, ჩვენც ასე
უნდა მოვიქცეთ, როგორც სხვაგან
იქცევიან და თავიდან უნდა განვი-
შროთ ის აზრი, ვითომც ერთს
კაცს, ან ორს, შევძლოთ ამგვარი
დღის საქმის გაძღოლა.

აუცილებლად საჭიროა მცხეთის
ტაძრის მზრუნველობა ჩვენარს
მთელ კომიტეტს. რიცხვი კომიტე-
ტის წევრებისა შეიძლება 20—25
ავიდეს. იგი უნდა იმყოფებოდეს და
მომქმედებდეს ქ. ტფლისში და მინი
სწავლით უნდა იყენენ ჩვენის ქვეყნის
ყველა კუთხის წარმომადგენელნი.
ამ კომიტეტმა უნდა ამოიჩიოს თა-
ვის წევრთა შორის სატენიკო კო-
მისია (3—5 წევრი), რომლის მო-

ბამ, მოქმედებამ. ამავე ბიძაშვილი
გარვის სანდრო სცენის მოყვარებ-
ში**), მიანდეს საქმე, მისცეს როლე-
ბი, ააყულებ ყველს ხმისა, აუ-
იმან დიმიწყო წიგნების კითხვა, უფ-
როა დრამული ხელოვნებდამ
და ბელეტრისტიკად. ყაზბეგ-
მა იცვალა ფერი. დიმიწყო პიე-
სების წერა, მაშინ ერთ მოთავს-
თავანი სცენის მოყვარულთა ვიყავი
მეცა. სანდრო წამაიკითხა თავისი
პიესები. თუმცა ეს პიესები მაშინ
დღეივ ავტორების პიესებზედ თუ
უკეთესნი არა, უარესები არ იყენენ,
მაგრამ მაინც იღეს არის წარმოა-
დგენდნენ. ისტორიული პიესები ხომ
სრულად უფიქობას ამტკიცებდნენ ავ-
ტორისა. მე ჩემი აზრი უთხარ სან-
დროს. მისუქან აღარა წაუკითხავს
რა იმის ჩემთვის, და დავმორდით კი-
დეც ერთმანეთს ბევრი ხნობით. ის
სწერდა ბევრს. უფროსი არაინ უკ-
ლებდა, რადგან იცნობდნენ იმის
ფასტუდს, იმის აღზრდას. მწერა-
ბას ექირა აბუქათ, როგორც ერთ-
თაშიც და სასწავლებლად და სადაც
ის აიყოლიეს იქაურმა მდიდარმა და

ვალეობასაც უნდა შეადგენდეს ადვ-
ნოს თვალ-ყური მცხეთის ტაძრისა
და მცხეთის ვეგმა შემოშვოს. ამ
კომისიისთან მუდმივ უნდა იმყოფე-
ბოდეს ერთი ხუროთ მოძღვარი,
წლიურად დაქარავებული. ყოველი
აზრი შენობის შეკეთების შესახებ
ამ კომისიამ უნდა მოახსენოს კომი-
ტეტს, რომელიც ამ შემთხვევაში
უნდა წარმოადგენდეს საზოგადო-
კრებისა და იმის თანხმობის მოქმე-
დებს. კომიტეტის მოვალეობას უნდა
შეადგენდეს, სხვათა შორის, ფულის
მეგროვებაც. ამ რიგად ტენიკურ კო-
მისიის გამოკვლევისა და მოსახრებით
უნდა შესდგეს ხოლმე დაწერილებით
გვგან, თუ რა და რა მუშაობა უნ-
და აღსრულებდეს. ხოლო კომიტეტი
ნების რთავდეს და ფულს აძლევდეს.
ამ ორგანოების მოქმედება მუდმივი
უნდა იყოს, რადგან დღემდელ ტა-
ძრის მდამდ დასტურდება მცხეთისა
და ზოგიერთი ადგილების განახლე-
ბა. პირველს ხანებში კომიტეტისა
და სატენიკო კომისიის მოქმედება
მხოლოდ იმის შეხება, რომ შენობა
დაცულ იქნას დანგრევისაგან.
ხოლო რადესაც ამ მხრივ ტაძარი
უზრუნველ-ყოფილი იქნება, მაშინ
კომიტეტის ზრუნვას უნდა შეადგენ-
დეს (მეორე ხანა მისი მოქმედებისა)
ტაძრის გამაშენებელი და აღდგენა
ისტორიისა და საეკლესიო ხელოვნ-
ების მიხედვით.

აი, ჩვენის აზრით, ის გეგმა, რომ
მღვდელად უნდა აიგოს მცხეთის ტა-
ძრის განახლებისა და გამაშენებლის
საქმე, ვიწროვრთ, შეუძლებელია კე-
რძო ადამიანთა მეთაურობას და მხე-
ლობას მიენდოს ეს დიდი და საშე-
ილი მშენებლის საქმე. აქ მთელი ორგა-

ბამ, მოქმედებამ. ამავე ბიძაშვილი
გარვის სანდრო სცენის მოყვარებ-
ში**), მიანდეს საქმე, მისცეს როლე-
ბი, ააყულებ ყველს ხმისა, აუ-
იმან დიმიწყო წიგნების კითხვა, უფ-
როა დრამული ხელოვნებდამ
და ბელეტრისტიკად. ყაზბეგ-
მა იცვალა ფერი. დიმიწყო პიე-
სების წერა, მაშინ ერთ მოთავს-
თავანი სცენის მოყვარულთა ვიყავი
მეცა. სანდრო წამაიკითხა თავისი
პიესები. თუმცა ეს პიესები მაშინ
დღეივ ავტორების პიესებზედ თუ
უკეთესნი არა, უარესები არ იყენენ,
მაგრამ მაინც იღეს არის წარმოა-
დგენდნენ. ისტორიული პიესები ხომ
სრულად უფიქობას ამტკიცებდნენ ავ-
ტორისა. მე ჩემი აზრი უთხარ სან-
დროს. მისუქან აღარა წაუკითხავს
რა იმის ჩემთვის, და დავმორდით კი-
დეც ერთმანეთს ბევრი ხნობით. ის
სწერდა ბევრს. უფროსი არაინ უკ-
ლებდა, რადგან იცნობდნენ იმის
ფასტუდს, იმის აღზრდას. მწერა-
ბას ექირა აბუქათ, როგორც ერთ-
თაშიც და სასწავლებლად და სადაც
ის აიყოლიეს იქაურმა მდიდარმა და

ფელეტონი

მისი მონათობა ალმასანდრა ჯახაზავაძე *).

როგორც დღეს, ისე ყაზბეგის
დროს და კიდევ წინათაც ლანდლა
და უბატორად ხსენება ჩემი და ჩემ-
თა ნაწერთა ჩვენს მწერლობასა და
მის მიმდევრობაში დიდი მოდა იყო.
ვინც ნაწერულთა კლასში აიღებდა
და პირველად ჩემსებზედ ერთს წიხლს
მიანი არ გამოისვრიდა, მის არც
მწერლად და არც ქვეყნის ერთგუ-
ლად თავს ღირსად არა მხადია.
ერთი დიდი წინააღმდეგი ჩემი და
ჩემთა ნაწერთა იყო განსვენებული
ალექსანდრე ყაზბეგი. იმისი წინააღ-
მდელობა ჩემს შესახებ იქამდის მივი-
და, რომ ოჯახებშიც უკრძალავდა
ანტონ ფურცელაძის ნაწერებს რათ
ინახავო, და, როდესაც ერთგან
ჰკითხეს, რა სწერია იქ ისრეთი, რომ
აგრ სდევნიო, უპასუხა: აქ შეაკვამა
იციან და ჰაქვამა, რა სწერია! განა

*) გებჭდავთ ამ ხანდრეგო წერილს,
თუმცა ავტორი მწერ ვითანამებთი ავ-
ტორს.

**) ერთს ამგვარს ქების კრიტიკა გვი-
თხვალდა „ვიფრის“ ფურცლებზედ დღეს,
როდესაც „ვიფრის“ მიმამს რედაქტორი,
ესე იგი 27 თებერვლი 1898 წ. სადაც
არის გაბეჭდილი რომანი ანასტ. ერისთავისა
მიმდებლს განაზედ.

ნიახია საკურო და აი, ჩვენც წარმოვადგინეთ პროექტი ანარის ორგანიზაციისა. საკურო ამის შესახებ სხვაგვარად წარმოსთქვან თავიანთი აზრი, რათა უფრო ნათლად დავინახოთ სწორედ გზა.

რაც შეეხება ჩვენთა შელოთა აღზრდა-განათლების საქმის უწყვეტ ნი-აღაზრედ დაყენებას, ამის გამო შემდეგ გვექნება საუბარი.

მთავრობის მანქარაგულმანძინი

გზობა სამსახურის წესთა შესრულების გამო ტრეტუადანა სოკეტინკობა საზრუნველს ფისიტატკაგვარაგის კანტროლის უფროს არავედინებს.

ახალი ამბავი

გუშინ, 9 მარტს, ტფილისის ქალაქის მოურავმა ბ. მანა გ. გ. ევანგულისტმა მიიღო სტავროპოლის ქალაქის მოურავისაგან ქაღალდი, რომელშიაც ატყობინებს სტავროპოლის საბჭოს გადაწყვეტილებას იმის შესახებ, თუ რა შემწეობა უნდა აღმოაჩინოს სტავროპოლში მომავალ ტფილისის პოლიტექნიკუმს. ქალაქის მოურავი სწერს, რომ სტავროპოლის საბჭომ სასურველად დანიხა, რომ ტფილისში პოლიტექნიკუმი იქნას დაარსებული და აგრეთვე ის აზრი გამოთქვა, რომ სტავროპოლში შედლებისამებრ ფულით დახმარება უნდა აღმოაჩინოს. მაგრამ რადგანაც წესს ქალაქი უფულობით ძალიან გაკირავებულია, ვერაფერს გადასდებს ამ საქმისთვისა. შემდგომისთვის კი საბჭომ მიანდო გამომგზავნილი 1899 წლის ხარჯ-აღირებვის შედგენის დროს განიხილოს ეს საკანი და თუ შესაძლებლად დანიხა, შეიტანოს ამ ხარჯ-აღირებვაში ის ფული, რომელიც გადაიღება პოლიტექნიკუმისთვისა.

გუშინ, 9 მარტს, კავკასიის მთავარ-მართველის თანაშემწემ ბ. ა. და ამ გარეგნად უფრო ცუდს აზრედ დავედ.

ამგვარ აზრსა და შთაბეჭდილების განვლენის ქვეშ ვიყავ ყაზბეგზე, როდესაც მე მომიხდა ერთხელ სანსახაის ვამო წასვლა ერევანს. ეს იყო ზამთარი, თუ არ მახოვს ზამთარის პირად. მაშინ ბაქოსკენ ჯერ კრინის გზა არ იყო. ტფილისიდან ერევანამდის უნდა მველო ფოჩტის გზით, ორი კვირე მტერი უნდა ერევანის გზასა და თვით ერევანში დავჩინდითყავ. გზათ სტანციებში უფროს ქალაქ დავიღვას გრსტიციტებში მარტო გდებო დიდთ მოსაზებრებელი. უნდა რამე აიჩინო ვასარობი. მაშინ არ წამეკითხა ჯერ სახელგანთ რუსის მეღვთისმეტყველის ტურგენივის ბოლონდელი ნაწერები. წავიდე ისინი თან. დაჩრდნილი მარტო, გაურობალოდ ყრუ სტაციებში, მე მთელი ჩემი გულის ყურით და გონებთ დავეყრე ამ ნაწერებს. მაგრამ წარმოადგინე, მკითხველს, ჩემი, რუსებისა არ იყვის, „რაზობრავანი“. ტურგენივი, ეს სახელი და დიდება რუსის მწერლობისა, ჩემს თვალში უცებ გადმოვხევა თავისი მადლი სახეობაში.

ფრებმ და ტფილისის პოლიციის ტრემა ლ. ჰ. მასტიკომ დაათვალიერეს ლამის სათვი თავ-შესაფარი ვარანც ვისი ქუჩაზედ და ღღეს, 10 მარტს, მთავარ-მართველის თანაშემწე დათვალიერებს ქალაქის სამკურნალოს.

ქალაქის გამგებობის მოხსენებში დანახსნა, რომ მეორე ღამის თავ-შესაფარი ზნად არის და 15 მარტს აკურთხებენო.

ამ ემად სამხედრო სამინისტრო ყოველ-გვარ ცნობებსა ჰკრებს კავკასიის სამხედრო ოლქის სასწავლებლების ყოფი-მდგომარეობის შესახებ. ამ ცნობებით სამინისტრო სასარგებლებს კავკასიის სასწავლებლებში განზრახულ ცვლილებათა შემოღების საქმის განხილვის დროს.

ამიერ-კავკასიის რკინის გზის უფროსმა მოწათ-მოქმედებმა და სახელმწიფო ქონებათა მინისტრის რწმუნებულთან მოლაპარაკების თანახმად განკარგულება მოახდინა, როგორც ფილიქსისათან საბრძოლველად განკარგულებათა ისრაელში მოსაყვანად დანიშნულ იქნენ საფილოქსერო კომიტეტის აგენტები: ქუთაისის გუბერნიაში—კლინიშვილი და ტფილისისაში—ქრისტეფორე მეწულოვი, ვლადიმერ პეროვი და რომანოზ ფანცხვა, ამიტომ ამ აგენტებს ვერაფერი დახმარება აღმოაჩინეთ, როდესაც ისინი დათავადებულმა მატარებლების თათბებსო. ნება არ მისცეთ ამ ადგილებიდან, სადაც ვერაფერსა ვაგერცვლებულია, ვახსოვრებთ, ყლორტები და სხვა რამ მატარებლებით სხვაგან ვადაიტანონ.

რადგანაც საკმაო რიცხვი წევრებისა არ შეიკრიბა, ტფილისის სასაფლაო საუთოთოთო კრდღიტის საზოგადოების კრება ვიკრას, 7 მარტს, არ შესდგა და 22 მარტისთვის გადაიდო.

6 მარტს ხელოვნათა გამგებობის დარბაზში საერთო კრება ჰქონდათ ტფილისის ხელოვნათა, კრებას

ჩაკვირვებით წაითხებამ, წაითხებამ იმ ხანსა და გამოკრძობებაში, როდესაც ავტორიტეტს აღარა აქვს შერს გონებაზედ ისრეთი ძალა და განვლენა, როგორც სწორიზობის დროს, მე დამარწმუნა, რომ ტურგენივის არა აქვს შეგნება ახალთა აზრთა, ცხოვრების ახალთა მოთხოვნებთა, ახალთა მომქმედთა პირთა, რომელნიც ასულდგმულნი მიაშავალს, აცხოველებენ პროგრესისა და წარმატების სურვილს, აღძრავენ აზრთა წადლთა და საქმეთა მისი გონება ვერ მისწვამთა დიდს აზრს, დიდთა მოქმედთა პირთა, დიდს ბუნოვნებსა. ხელოვნების მხრეიყვი, როგორც პლასტიკი ხელოვნები, რომელთაც ის ასრე ქმნებელი იყო, აღარ მტყვენა ისრე დიდებულად, როგორც მტყვენოდა წინად. ამ წაითხებთა ტურგენივი მტყვენა მოზუნდით, ცილის მწამებლად იმ საქმისა და პირთა, რომელნიც ამ ხანებში ასულდგმულნიდნენ სიკიცხლისა და წარმატების მოსურნე რუსეთს.

დავბრუნდი თბილისს. თან ჩამოვიყვანე საზრედ ერთად ერთი მანეთი. იმავე დღითი მიველ ჩემს სასა-

უნდა გამოერკვია ხელოვნათა გამგებობის შესანახად საკურო ხარჯის რაოდენობა, კრების დაწყებისთანავე რამდენიმე დებულებამ (ნერეში და ენარაღლუ) ხმა მადლა განაცხადა, რომ ამ აზრით განსაკუთრებულ კომისია უნდა დაარსდეს და საერთო ყრილობის საქმე არ არის ამ ანგარიშის შედგენა. მოურავმა მოახსენა, რომ საკურო არ არის კომისიის დაარსებოა. დაუწყეს ერთი ერთმანეთს თავიანთ აზრის დამტკიცება, ახმაურდა ხალხი, განდა ყვიროლი, აღღვებულმა დებულებებმა მუშტებთ დაიწყეს წვევა ერთი ერთმანეთზედ, ასე რომ ეთილებული გახდნენ პოლიცია მოეწვიათ და კრება ისე დაეშალათ.

აზრდა აქეთ, ამ თვეში 50 მან. და 100 მანეთთან ქაღალდის ფული გამოსცენ სახმარებლად.

მკურნალს ვ. მ. მახვილადეს თავისი სურვილისამებრ ნება დაეთმო სასეურნალო დახმარება აღმოაჩინოს უფასოდ ტფილისის ყოველ სამრეცლო სასწავლებლის მოსწავლეთა. ბ. ნი მახვილადე მისწავლეთ სახლშიაც მიიღებს მუდამ დღე ჯეროვან დახმარების აღმოაჩინად მსურველთათვის.

საქართველოს სახმარებო მთავრობა მადლობას უხდებდა ქვეყნის ევგენია გამრკველიშვილისას, რომელმაც 200 მანეთი შესწირა მამადავითის ეკლესიისა.

ტფილისის რეალურ სასწავლებლის დაბალი კლასები სხვა სადგომში გადაიტანეს და დანარჩენი კლასები გააფართოვეს. სასწავლებლის მთავრობამ გადაწყვიტა ახალ სადგომში ეკლესიისა აავსოს.

10 მარტს ქ. ახალციხეში დაიწყეს მოქმედება ტფილისის ოლქში სასამართლოს სისხლის სამართლის განყოფილების სესისა. ახალციხიდან სესის ქალაქი ახალ-ქალაქში გადავიდა.

პეტერბურგში კავკასიის საგ-

ბურში. იქ დამხვდა სანდრო ყაზბეგი. დამინახა თუ არა, მკაცო ხელი. — კაცი! რაიმე არა ჰყოილებოდა ჩემს თხზულებას! — შემეხება იმას საყვედურით. — რა თხზულებას? — შევეკითხე მე. — მოძოდვას. — ვანა გამოვიდა? — სად იყიდებოდა? — აი, აქა მიქვს! — და მომანჩაწვიანი ხელში. — რა ჰპირის? — მანეთი. ამოვიღე ის ერთთა ერთი მანეთიც და მივიტო.

წავიდე წვინი და ვიფიქრე, მოდი ერთი და შეუდგები კითხვასა. ჩაუჯექ იმავე საღამოთი წვიანს, შეუდგებ კითხვას მოლაღუდ-ლოქანსკული პერკლადნობებით თრევისაგან, ორი სანა კვირის ნამგზავრი, როდესაც აღარც ვიგნება ჩაკვირებისა, აღარც ვიგნება სთხებისა ძალა აღარა აქეთ. შეუდგე კითხვას, შეუდგე დიდებულ ტურგენივის წაითხებას, რომელსაც იმოდენა წუნი დასდო ჩემმა გონებამ, შეუდგე ყისი ნაწერების კითხვას? — ქართველი მიველ რუსისა, ისიც

ქრო-სამრეწველო ბანკის დაარსების საქმე, რომელსაც განყოფილებანი ექმნება ქ. მოსკოვსა, ნიეგეოროდა და ტფილისში, აპრილის თვეში იქმნება თურმე გამოარკვეული.

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გადასწავიტა, ქ. ახალციხეს 1898 — 1900 წ. აძლიის მუდამ წკლს 7,500 მან. და ერთხანობით 3,000 მან. ამ ქალაქში მყოფ ჯარის სადგომების მხრივ უზრუნველ-საყოფეულად.

7 მარტს, ნაშუადღევს 1 საათზედ, ქუთაისის ოლქის სამხედრო სასამართლომ დაამთავრა იმითი საქმის განხილვა, რომელითაც მღვდლის ტყვეშაჰის მოკვლა და გამარცხვა მხრადღებოდათ. სასამართლომ ბრალდებულო თედშვილი გამამართლო და დანარჩენ სამს კაცსა ჩამოართო მისუსჯა.

გაზ. „სახმარებო“ სწერს, რომ კავკასიაში საერთო ცვლილებათა შემოღების საქმეს პეტერბურგში აპრილის გასულს განიხილავენო.

7 მარტს არტისტთა საზოგადოების დარბაზში ნაფიც ვეკილად ნაყოფს, ტფილისის ახალს მოურავს ბ. ნ. ევანგულოვს ნაფიც ვეკილთ სახელი გაუმართეს. საიდლი ოთხ საათზედ დაიწყო. რასაკვირველია, სხედლობა „ურჩოდ“ არ ჩაიბრა, სხედლობა შირის, ერთმა დამსწრეთაგანმა თავის სიტყვაში სთქვა, რომ სასურველია ბ. ნ. ევანგულოვს ახალ თანამდებობის დროს ერთიანო ყფარდებთ მიქციოს როგორც „სოციალიზაცი“, აგრეთვე „ნაშადღევს“ მცხოვრებელს და ამ უთანასწორობა საქართველს არ დაიფიქროსო. თავისი მხრივ ბ. ნ. ევანგულოვმა მიუგო, რომ მე ისეთი „მურყუა“ არა ვარ, როგორც სხვებს ვგონივარ. ჩემთვის ერთიანად ძვირფასია ტფილისის საზოგადოების ყოველის ნაწილის ინტერესები ერთიანების განურჩევლად... ლმობითა ჰქნისო! დასქენს ამ ამბავს გუშინდელს ნომერში გაზეთი „კავკასია“.

ვინა? — ყაზბეგისა, რომლისაც წასაბრულო და გონების გახსნილობა ასრე კარგათ ვიცოდე მე და რომელიც ასრე უწყალოდ მდგენიდა მეცა და ჩემთა ნაწერათ. შეუდგე კითხვას, დარწმუნებულნი, რომ მესამე გვერდზედ შეუდგებო და გადისებრი წვიანს. მაგრამ! მაგრამ, დავიწყე კითხვა და ჩემი გონება თანდათან რაღაცა უცნაური მათილისმური ჯაქვით ჩაეკრა წვიანს და წავიდა მის აზრთა და მხატრობათა სიღრმეში. სტრქონები სტრქონების, გვერდნი გვერდნი გასდევნიდნენ, და მე დამეფიქვა ძალიც, მოსვენებაც. მე აღარ ვიყავ ჩემს საწერის სტალოთან: ჩემი მოგადობებელი გონება, თვით მთლათ ჩემი არსება ვადვიდა იმ ცხოვრებაში, ბუნებაში, იმ აზრთა მიმდინარეობაში, რომელთაც ვეცხობოდა ვეტრონი რომელნიც სულ ახალ-ახალი სანახაობებით, სხვადა-სხვა ცვლილებით უფრო და უფრო იტაცებდნენ ჩემს გონებას. ამ დროს მე თვით ვაგებდი მოძირვე და მმოქმედი პირი ამ ჯადოქრის კალიბით დაბატული ცხოველი სინანდლისა; მე თვით ვაგებდი მოსწავე და თვალთ მნახველი ყველა მისი, რასაც ვვიხატავო და ვვიშუბ-

გაზ. „კავკასია“ სიტყვით, ახლად დანიშნული საქართველოს ექსპროსი ფლავიან 8 ან 9 მარტს ვარშავიდან პეტერბურგში წავა და იქიდან 27 მანვე თვეს ტფილისში ჩამოვა.

გაზეთი „კავკასია“ პეტერბურგიდან დებეშით ატყობინებს, რომ მაქის საპატოო მომარგებელმა მოსამართლემ გაიკ-ზინალო-აბდენ ტავიკებმა გაუგზავნა 11,000 მ. მამადანთა საქველ-მოქმედო საზოგადოების დამარსებელს სულთან ვალი ხანს ამ საზოგადოების ფონდის დასარსებლად.

პეტერბურგიდანვე ატყობინებენ დებეშით გაზ. „ახ. მიმ.“, რომ გამოქვეყნებულ იქნა ბრძანება კავკასიაში საფინანსო გამგებობის ცვლილებათა შესახებო.

გაზ. „ახ. მიმ.“ სიტყვით მთავარ-მართველის საბჭომ მოწონა, რომ ამიერ-კავკასიის მხრის გლგებთა საქმეთა საკრებულოებს საყენელია-როს ხარჯის ფული მოეხატოს და აგრეთვე გაუქმებულ იქნას ქუთაისის გუბერნიის სამი მომარგებელი სასამართლო, სახელდობრ ქუთაისისა, ოზურგეთის და რაჭის მარგებო.

მავე გაზეთის სწერს ქუთაისიდან: „ტფილისის სასამართლო პალატის ბრალდებელისაგან ქუთაისის გუბერნიის სამმართველომ მიიღო ქალღელ ქუთაისის პოლიციის ტფილის კ. ი. სვიმონოვის, სასჯელთა დებულების მე-362 მუხლის ძალით სასამართლო მიცემის შესახებ დაფიქრებას სთქვა, რომ იქნებ ცრუ ცნობების მოთხოვნის გამო, საქმეს შემდგარია მხოლოდ იმის გამო, რომ სასურველია მმართველობას ჯერ დადგენილება არ შეუდგენია, სისხლის სამართლის საქმეთა წარმოების წესდების მე-1,085 მუხლთაგანო.“

ტფილისის მოქალაქე იაკოვ მისუ-რაძე განცხადდა პოლიცია, რომ ჩემი შინ არ ყოფნის დროს კამოლდგან მომარგებ სხვა და სხვა ძვირფასი ნივთი 1220 მანათლდოებულა. ვევი მისურავამ მიიტანა

ნებოდა ავტორი; მე ეხარობდი მომქმედებთ პირთა სინარულით, ვიტანჯებოდი მათი სახედაცვლილი. მისმონდა ყურთა ზუზუნ და წუწუნნი ზამთრის სუსხისათა ქარისა მიის ფრიალოვება და ხეობაზე, ტანში მიეღლდა სიცივის ერთნატლო, როდესაც დევნილი ქვეყნით მაყვალა, ნახველად ტუველ შიშველი იქნეს და სიცილობთ მოგვროს მუყდროს, შეწუხებულ ზამთრის ტუბებისა და სიცივისაგან. ვებედადი მიიღოთ ცხოვრებას, მათს ძველად დარჩენილს ქართულთ ავათ-ჩვეულებათა, რომელთაც მარტო თავისუფლობა, პატრონიზისაგან დაუჩაგვრელს მთის ერშია შეუნახავს თავი. ვხედვდი მთიულთა ზენ-ხასიათს, მათს შეხედვლობას ცხოვრებაზედ. დიკარავა ჩემი თვისი ძილი. მათთანა ვათენებამ ვიყოთავე ვინიცი. ვავათვედ წვინი და ჩავეყვირებო. მე, როგორც მოგვსენებოთ, ჩემს მწერლობაში ვითვლები დიდ წუნია მწერლობა, რის გამოც ასრე უწყალოდ აღმოძარა ჩემზედ უცხო და მვენციერი, უნიკო და ნიჭიერი. აქცი უცებ ჩემს აღტაცებას, ჩემს განცვივრებას აღარა ჰქონდა საზრუნველი.

ატიან ფურცლები (დასასრული იქნება)

ნა მტკიცედ იტყვება ფეოდალთა ინტერესებს. 1880 წელს ბოგეძის მთავარ-მართებლობა წაასაჩუქრა. გახ. „Journal des Debats“-ის სიტყვით: „გარდა იმისა, თანავე იყენებდა წამყვანი პარტიკულარს. ყველაზედ მასვე ას მასწავლრო სამსახურს და მასწავლრო მუშაობას აწესებდა. ტუნე თუმა მთავარობათ ჩვენსა, მაგრამ ამ ვიამდ ნებეცხობას. იმავე გახუთის სიტყვით; ახალი მინისტრ-პრეზიდენტი მოსტრესკუელი და მკვარი ხასიეთის კაცია.

ნავეცხა

- ხნა მარამ, ასე მიყვარხარათ, რომ მწადა ვარ მთელი ჩემი საცოცხლე თქვეთვას ვატყუო.
- ას, კე რომ მართალი აუოს!
- გაუფიქრებ!
- მას შემიართო.

შურნალ-ზამთრის დღეები

(ამოკრებილი ამბები)

ამ წლის 10 იანვარს ენისის გუბერნიის (კობრის) ერთს ალვას მუშებს უთხრონა მიწაში, 22 არ შინის სიღრმეზედ ერთი დიდი ნავეცი ოქრო, წონით 1 ფუნტი, 34 გრამი და 6 მიწალი. მიიღეს კობრისი ამხელ დიდი ნავეცი ოქრო ვერ არ უთხრონათ.

ტომისკის უნივერსიტეტის პროფესორს ზაიცეს უთხროს, რომ ამ დიდ ნავეცი ოქროს ზონა ამტკიცებს, რომ მახლობლად დიდ-ძალი ოქრო უნდა იყოს.

ადამიანის თვალის ისეა გამართული, რომ რასაც ჰხედავს კაცს, იმის სურათი თვალის კაპულე გადმოზრუნებული იხატება, სწორედ ისე, როგორც ფოტოგრაფიის მანქანაში, ანუ არა, რომ ამიტომ ადამიანი რასაცა ჰხედავს, ყველაფერი გადმოზრუნებული უნდა იქნეს, მაგრამ ჩვენ-მანც ისე ვხედავთ საგანს, როგორც არის. როგორცა ჰხედვა ეს არ არის მიზეზი, რომ ყველა საგანს, რომელიც თვალის კაპულე გადმოზრუნებული იხატება, სწორედ ვხედავთ. აქამდე ზოგი ამბობდა, რომ ნერვები, რომლებიც ტვინს გადასცემენ სურათს, ისეა გახალხობრული, რომ თვალის კაპულეზედ აღბეჭდილ სურათს აბრუნებენ და ამიტომ მხედავთ სწორედ. ზოგი-კი ამტკიცებდა, რომ, თუმცა ნამდვილად გადმოზრუნებულს ვხედავთ ყველა საგანს, მაგრამ თანდათან ვეჩვევით სწორედ დანახვას.

გელა-კი კალიფორნიის უნივერსიტეტის პროფესორმა სტრუტონმა დამტკიცებო მისაზრების სიმართლე. დასამტკიცებლად ამ მისაზრების პროფესორმა შემდეგს უბრალო საშუალებას მიიპარა. გაიყვინა სათვალეები, რომელსაც ჩვეულებრივ შუის მაგივრად ორთავე მხრიდან ამობერილი შუები ჰქონდა. ამ შუების წყალბოთი, რა თქმა უნდა, ყოველსავე საგნის სურათი თვალის კაპულეზედ სწორედ აღიბეჭდებოდა, მაგრამ პროფესორ-კი გადმოზრუნებულს ხედავდა. რა დღეს იყო ასე. შემდეგ კი სტრუტონი ისევ ისე სწორედ ხედავდა საგნებს, როგორც ჩვენ ვხედავთ. მერე პროფესორმა მოიხსნა სათვალეები და ისევ ისე გადმოზრუნებულს ხედავდა ყოველს საგანს. ამ გარდა ნათლად დაბტკიცდა, რომ ადამიანი საგნებს სწორედ-კი არა ჰხედავს, არამედ გადმოზრუნებულს. ასე უნდა ჰხედავდეს პირველად ბავშვი, მაგრამ მალე იწყება საგნების სწორედ დანახვას.

ფარილი რედაქციის მიმართ

„ივერიის“ მე-40 №-ში დაბეჭდილია ბ. კალანდანი წერილი ჩემ შესახებ და რაღაცა ჩემგან პასუხს ითხოვს, ამით ვინწინა

ფი მალე დაგამაყოფილო ი. კალანდანი. აქუღურა კაცობრიობისა მე-კი არ შემიღწეო, მხოლოდ დაბეჭდა ჩემი თარგმანი ლიპერტის თხზულებისა: „Культура“ „შედეგანა“ და თარგმანს შუა დიდ განსხვავებას. ფული თუ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებისა სახელობაზედ გაგზავნა ი. კალანდანი, იმევე საზოგადოების მოკითხოს ამ პასუხი რამე, ან ჩემი წიგნი, ან ფული, მე აქ ანა რა შუაში ვარ, არ მესმის? ჩემთვის რომ გამოგზავნა ფული, მაშინ, რასაკვირველია, პასუხის მტკიცე მე ვერხეზოდი.

შვილ-შურად ვიყიდე პირველი წიგნი, — რა ვეუთო მზეთ, რომ ასე იფადე უფინი ჩემი თარგმანი. ერთხელ ტელისში, იან რეზობის დროს, ვილც უნდა კაცისგან ვიყიდე დავით ნუბინაშვილის ქართულ-რუსულ ლექსთანი გეტს აბახლ და ვინ არ იცის ჩვენში, რომ ამ ლექსთონს ფსი რვა მანეთი ადევს. ამ შემთხვევაში რა პასუხს მოვლის ი. კალანდანი, ვერ მიხედვით. მეორე და მეამე წიგნი რომ ვერ დაბეჭდვით არ არის, ამის მიზეზი ის ვახლავთ, რომ აქამდის ვერ არ შეგროვდა იმდენი ფული, რომ პირველის წიგნის დაბეჭდვის ხარჯი გასტუმრებინა და ახე უფულოდ ვინ, სადა და რას დაბეჭდვს. ჩვენდა, ქართულთა სამარცხვირად უნდა ვსთავთ, რომ შურა აბახა-შურანი წიგნაკები და ზღაპრები მიიღო იგივესა ჩვენს საზოგადოებაში და ჩემის თარგმანს მკაცრად წიგნები-კი მაღალ-ებში ლეხა და არაფერ კითხულობს.

ჩემის პასუხით ი. კალანდანი, მგონია, კმაყოფილი უნდა დამრჩეს, რადგან თითო-ნაც კარგად მოესწინება, რა ძნელი საქმეა ჩვენში წიგნის დაბეჭდა და გასყიდვა, რომ გამოძეგელება დროზედ გაინაღდოს თავისი ხარჯი.

კონსტანტინე კვიციანი

დეკემბერი

(რუსეთის დეკემბერი სააგენტოსაგან).

8 მარტი

პატიმარობის 7 მარტი, დღელი იმპერატორმა მარია თეოდორის ასული დანიაში წაბრძანდა. მათი უდიდებულესობა გააკილეს ხელმწიფე იმპერატორმა და დიდმა მთავრებმა და მთავრებებმა. დღელიდან თან ახლავს გენერალ-ადიუტანტი თავადი ბარათინსკი.

დიდი მთავარი მიხეილ ალექსანდრის ძე და დიდი მთავრინა იოლგა ალექსანდრის ასული გადავიდნენ სასტოვრებლად გატინის სასახლეში. ხელმწიფე იმპერატორმა და დედოფალმა იმპერატრიცამ მარია თეოდორის ასულმა უაფეტსტოვს შეიღებოთ მანხეს დღითი განსვენებული იმპერატორის ალექსანდრე მე-III სამარე.

შინაგან საქმეთა მინისტრმა დაადგინა: შენებებულ იქნას გახეტების „Одесский Листок“-ისა და „Одесские Новости“-ს გამოცემა ერთის თვის, ხოლო ვახ. „Донская Ръчь“-ისა — ორის თვით.

ილაპაპა. იაონის არქივების დროს მთავრობის მომხრეთა მტორე უმრავლესობა ამოარჩევს.

პატიმი. სენატის საინანსო კომისიამ, 12 ხმით 8 ხმის წინააღმდეგ, მიიღო ფლერა-რავარის ახარი, რომელიც ბაზრის საქმეში სხვა წეს-რიგის შემოღებას შეეხება.

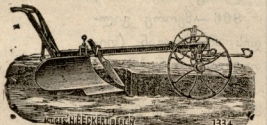
პატიმარობის 9 მარტი ლიად წესიერად სწარმოებს ჯან-მრთელობა დიდის მთავრინა მილიცა ნიკოლოზის ასულისა მშობიარობის შემდეგ, ხოლო ჯან-მრთელობა დაბადებულის ბავშვისა საშობო მდგომარეობაშია სისუსტის გამო.

ქარსი. შუალაშის პირველს საათზედ მოინატრეს აფეთქდა ნივთიერება, რომელიც ვიდასაც ყოველად წმ. დევის-მშობლის სასწავლო-მომქმედ ხატის საჩრდილოებლში დედლა. დინგრა: საჩრდილოებლი, სასანთლე, შუში დაიბეჭრა ფანჯრებისა და კარებისა, კედლები დასქდა. როგორც ნივთიერების კოფილა ეტყობა, საათის ჩარხით ყოფილა მომართული, უფალმა და ლთისმშობელმა დაიცვეს წმიდა ხატი ხელ-შეუხებლად და დაუზიანებლად. ეკკლესია სავესა მლოცველე მით.

ბელგრადი. მეფე ალექსანდრეს სუბუედილ სახელილი წითელია შეხედა.

ბანსკალუბანი

ქ. ფ. აუფერმინის მანქანათა საწყობი

ტელისში აცხადებს, რომ ბერლინის გ. ფ. ეკერტის ქარხნისა და ოდესის ი. ი. გენის ქარხნის ფოლადის გუთნები და სუბონში გაიყიდება ქალაქ სიღნაღში ამირან სერგეის ძე შვერლოვთან შვერლოვის ქარვალაში, ზემო ბაზარში. (10-39-7)

ტელიისის ქალაქის გამეფება

ამითი საყოველთაოდ აცხადებს, რომ 16 მარტს ზამთრის საღაპრო საზარო მარკოზაა დანიშნული იმ ყანთარის იჯარით გასაწყობად, რომელიც მე 10 ნაწილშია, ავკელის ქუჩაზედ. დაწერილებით პირობების შეტყობა შეიძლება მუდამ დღე გამეფობაში, უქმე დღეებს გარდა, 12 საათიდან 2 საათამდე. (2-5-1)

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის პალატი

ისყიდება შვედია წიგნები: საქართველოს ისტორიისა და მწერლობის შესახებ.

ქართლის ცხოვრება I წიგნი გამოცემა ზ. კიკინაძისა	40
ლექსები ანტონ ფურცელაძისა ფსი	40
გვეფხვის ტყოსანი სურათებიანი მშვენიერის ყვითი	10
ქ. ნიკოლაძის ნაწერები	30
კეთილი მაღლი	20
თხზული. მამია გურიელისა	1
ქრონიკები თ. კორდანიისი ისტორიული ნარკვევი, აღკუინისი	1
5. ნიკოლაძე. ბოგაროვია	50
აკაკი წერეთელი. ბოგაროვია	15
ამირან-დარეჯანიანი	1
ჩვენი ახალი მწერლობა	40
სალარაძისა	40
ბუნები და სოვრება ი. აღხაზი მელიისა	60
გედები, საგამწელო წიგნი პარტახი მოთ. ნინოშვილისა	20
ორი ეტყული	20
როგორა ცხოვრობდნ ადამიანები ძველად	25
სახალხო ლექსები და ლეგენდები	20

უსვინდობის ომი

ისტორიული ამბავი, იაკობ გოგებაშვილისა, გამოცემა მეორე, მეფე ერეკლეს პარტრეკით და ქარტით. ფსი ორი შუური.

მეფე ერეკლე და ინგილო ქალი

ისტორიული მოთხრობა მისივე, ორი სურათით, ფსი ერთი შუური. იყიდება ყოველს წიგნის მალაზიაში აქეთა და იქითა საქართველოში. (4-3)

ანგარი ში

ტელიისის სასიფლო საქუერნეო საურთიერთო კრედიტის სასოციალისა.

1 თებერვალს 1898 წლისა.

(საზოგადოებამ დაიწყო თავისა მოქმეება 1895 წლის 17 ივლისს)

ა ბ ი შ ი.

	მან.	კაბ.		მან.	კაბ.
I. საზოგადოების კასა	2756	97	I. თანხა, რომელიც შემდგარია საზოგადოების 592 წევრისაგან ნაღდ ფულად შემოტანილ ხვედრ ფულიდან.	63781	—
II. მიმდინარე ანგარიშები: ტელისის საკომერციო ბანკში	118	58	II. შემოტანილი ფული:		
III. საბანკო კანტარაში	7719	47	ა) მიმდინარე ანგარიშით	36637	53
IV. განაღდება თამასუქებისა, რომელზედაც ორს კაცს უყურია ხელი	160738	30	ბ) ვაღით	30700	—
V. განაღდება ვაღიან %-იან ქაღალდებისა, კუპონებისა და სხ.	316	67	გ) უვადოდ	20890	—
VI. გიროათი ვაცემული სესხი:			III. სარგებელი განსაკუთრებულის მიმდინარე ანგარიშისა აზოგო-დონის საკომერციო ბანკის ტფილისის განყოფ.	7	12
ა) სახელმწიფოს და მთავრობის მიერ უზრუნველყოფილი. ფს. ქაღალ.	623	70	IV. ვარდასაცემი თანხა	2465	50
ბ) არა-უზრუნველყოფილი ქაღალ.	3047	—	V. ვარდასახელი სარგებელი	648	20
გ) სასიფლო საქუერნეო ნაწარმ.	4532	73	VI. გადაგარება თამასუქებისა.	24600	—
VII. დასაბრუნებელი ხარჯი	183	11	VII. სახელმწიფო 5%-იანი ვარდასახალი თანხათა შემოსავლისა	127	09
VIII. მოწყობა-მომართვა	883	72	VIII. მიღებული სარგებელი, ვარდახელის გარდა	1543	32
IX. გერბის ვარდასახალი და თამასუქის ქაღალდი	15	96	IX. წინდ და მოგება 1897 წლისა	2403	19
X. სხვა-და-სხვა დებიტორები	368	45	ს უ ლ	1838	95
XI. მიმდინარე ხარჯი	2499	29	პასუხის-მგებლობა 592 წევრისა 10%-იან შემოსატანს გარდა	5740	29
ს უ ლ	183802	95	საზოგადოების აქტს ვარდაცემული შესახალი ქონება	6900	—
			თამასუქები საკომისიოდ	950	—